

Art Paimensaari 2007:

Lappeenrannan Kuvataidekoulun kutsukortti (ei avajaisia):

Tervetuloa taidenäyttelyymme

"Vuosien varrelta"

Lappeenrannan kuvataidekoululle

Kehruuhuoneenkujja 8, Linnoitus

25.6. - 22.7.2007

ma-pe klo 10-18 ja la-su 11-17

Eeva Jokipelto ja Matti J. Rautio

Yhteys 040-525 1885

*Näyttely siirtyy elokuuksi Ruokolahden
Taitotaloon (www.taitotalo-ruokolahti.fi)*

Käy kotisivullamme www.artpaimensaari.com

Art Paimensaari -näyttely siirtyi Lappeenrannan Kuvataidekouluun galleria Kaakaopapuun ja sieltä Ruokolahden Taitotalon tiloihin elokuun ajaksi nimellä 'Vuosien varrelta'. Katsele avajaiskuvia ja lue: <http://www.taitotalo-ruokolahti.fi/> (arkisto). Voit antaa palautetta vieraskirjan välityksellä.

Eliisa Vainikan artikkeli YhteisSanomissa (Savitaipale, Taipalsaari, Lemi, Suomenniemi):

Paimensaaren taiteilijat laittoivat näyttelyn Lappeenrantaan

Lappeenrannan kuvataidekoulun galleria Kaakaopavun valoisissa tiloissa on kesä-heinäkuussa esillä savitaipalelaisten Eeva Jokipellon ja Matti J. Raution kuvataidetta. Tänä kesänä Art Paimensaari -näyttelyä ei enää nähdä Savitaipaleella, vaan pariskunta on päättänyt siirtyä vaihteeksi muihin näyttelytiloihin. Paimensaarella heillä on enää työtilat. "Vuosien varrelta" näyttely sisältää Eeva Jokipellon grafiikkaa, jossa esiintyy ihmishahmoja vahvoissa väreissä. Matti J. Rautiolta on esillä useita taiteen eri virtauksia edustavia töitä naturalistisista akvarelleista kubismiin.

– 1940-50 -luvuilla maalasin pääasiassa akvarelleja. En ole ollut kiinnostunut aiheista sinänsä, vaan pyrin pureutumaan esimerkiksi maiseman tunnelmaan ja sen hetken illuusioon. Luonnon suorainen jäljentäminen ei kuulu luovan taiteen piiriin. Nykyajan valokuvaus on niin kehittynyt kaikkine kikkoineen, että se hoitakoon kohteen ikuistamisen, Rautio kertoo työnsä lähtökohdista.

– Minulla on tässä töitä 70-luvulta lähtien joka vuosikymmeneltä, varmaankin eniten on 80-luvulta, koska se oli tuotteliain kausi, Eeva Jokipelto sanoo. Matti J. Raution töitä on esillä 50-luvun tuotannosta lähtien. Galleria Kaakaopapuun, entiseen paahtimoon, Lappeenrannan taideyhdistyksen pitkäaikaiset jäsenet Rautio ja Jokipelto päätyivät kuin sattumalta.

Tummasta vaaleaan

Näyttely ei ole varsinaisesti retrospektiivi heidän urastaan, mutta pyrkimys on siihen suuntaan.

– Retrospektiivin tekeminen on hirveän vaativa homma, kerätä ympäri Suomea niitä töitään, Matti J. Rautio toteaa.

Raution viimeisimmät työt ovat vaaleita kollaaseja 2000-luvulta. Hänen uransa lähtökohtana olivat naturalistiset akvarellit Kuolimon järvimaisemista.

– Kun tätä maalasin, se saattoi olla usvainen aamu, jossa lämmin ja kylmä ilma taistelivat, Rautio kuvailee erään varhaisen akvarellinsa syntyä.

Myöhemmin mukaan tuli puoliabstrakteja puukollaaseja, naivismia, jossa on mukana tummia tunnelmia 60-luvulta sekä informalismia. Matti J. Rautio siirtyi vaaleamman ilmaisun käyttöön ”yleisön pyynnöstä”.

– Ei mikään taiteilija, vaan eräs maallikko sanoi, että miksi teet tuollaisia synkkiä ja tummia, palanutta puuta ja niin edelleen? Etkö osaa tehdä iloisempia? Minä sitten heitin ne puut menemään ja rupesin tekemään näitä, hän kertoo 2000-luvulla tekemistään vaaleista abstrakteista kollaaseista.

Rauhanaatetta ja tunnetta luonnosta

Eeva Jokipelto tekee puupiirroksiin perustuvaa grafiikkaa.

– Olen paljon leikannut, kaivertanut ja työstänyt puuta, Eeva Jokipelto kertoo.

Itse kehittämällään multigrafian menetelmällä Jokipelto tekee yhdelle paperille samalla laatala useita vedoksia. Hän pyrkii saamaan esille liikettä, heijastumista ja moninkertaistumista. Hän on tehnyt tällä vuosituhanella myös tietokonegrafiikkaa sekä muotokuvia, joita nyt esillä olevassa näyttelyssä ei kuitenkaan nähdä.

Joskus graafiset ornamentit ovat tulleet perinteisistä rukiin lapojen kuvioista, mutta nykyään yhä enemmän laajentuneet uusiin omiin malleihin, jossa kansanperinne ei näy.

– Moni onkin kysynyt, että olenko virkannut pitsiä, mutta en ole, se on puulle tehty, Jokipelto sanoo. Tekniikastaan hän kertoo, että varsinkin peittomenetelmässä laatta tukkiutuu helposti, ja siksi työt ovat uniikkeja. Kalevala-sarjassa Suomen kansan perintö puolestaan näkyy selvästi. Jokipellolle Kalevala-mitta on tärkeä; hän on kirjoittanut Kalevala-mittaisia runoja koko ikänsä.

– Se on ehkä lähtenyt siitä runopoljennosta, jossa sanotaan kaikki pariin kolmeen kertaan, hän pohtii töissään esiintyvää toistoa. Rythmi ja poljento ovat keskeisiä elementtejä Eeva Jokipellon töissä.

– Yhteen aikaan meillä oli molemmilla sodanvastainen ajatus tai rauhanaate, sanoo Matti J. Rautio. Tämä näkyikin monissa töissä, joissa on 70-luvun sodanvastaisia ajankuvia, sekä myöhemmänkin ajan kannanottoja esimerkiksi Kosovon sotaan.

ELIISA VAINIKKA
